

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Karonen, Petri

Title: Suomen ja Skandinavian historian professori Ernst Gustaf Palménin oppilaat

Year: 2023

Version: Published version

Copyright: © Kirjoittaja 2023

Rights: CC BY 4.0

Rights url: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Please cite the original version:

Karonen, P. (2023). Suomen ja Skandinavian historian professori Ernst Gustaf Palménin oppilaat. Pohjolan historiantkirjoitus : tiedeblogi Suomen ja muiden Pohjoismaiden historiografiasta, 17.08.2023. <https://pohjolanhistoriantkirjoitus.blogspot.com/2023/08/suomen-ja-skandinavian-historian.html>

Pohjolan historiankirjoitus

Tiedeblogi Suomen ja muiden Pohjoismaiden historiografiasta - ISSN 2737-1948 / CC BY

[Etusivu](#)[Blogi & toimituskunta](#)[Kirjoita blogiin!](#)[Historiografista tutkimusta](#)

17.8.2023

Suomen ja Skandinavian historian professori Ernst Gustaf Palménin oppilaat

Petri Karonen

Helsingin yliopiston Suomen, Venäjän ja Pohjoismaiden historian professorina (1884–1904) ja sittemmin Suomen ja Skandinavian historian professorina aina eläkkeelle siirtymiseensä vuonna 1911 toiminut Ernst Gustaf Palmén (1849–1919) on yksi 1800-luvun jälkipuoliskon ja 1900-luvun alun merkittävimmistä ja myös poliittisesti vaikutusvaltaisimmista suomalaisista historiantutkijoista. Palménin toiminta on saanut kuitenkin huomattavasti vähemmän huomiota osakseen kuin esimerkiksi kollegansa ja läheinen yhteistyökumppaninsa, yleisen historian professori Johan Richard Danielson (myöhemmin vuodesta 1906 Danielson-Kalmari, 1853–1933) tai väkevä antagonistinsa Magnus Gottfrid Schybergson (1851–1925), joista kummastakin on kirjoitettu pitkään ja runsaasti. Seuraavassa ei kuitenkaan keskitytä vuonna 1877 tohtoroituneen E. G. Palménin henkilöhistoriaan ja tutkimustyöhön, vaan luodaan katsaus hänen laajaan väitöskirjaohjattavien joukkoon. Professori ohjasi monet väitöskirjat yksin, mutta useat töistä ohjattiin yhteistyössä juuri Danielson-Kalmarin ja myöhemmin myös Palménin omien oppilaiden kanssa, kuten liitteenä olevasta väittelijöiden luettelosta nähdään.

Palménin runsaslukuisasta opiskelijajoukosta yhteensä 18 väitteli tohtoriksi. Heistä 14 keskittyi Ruotsin ja Suomen yhteisen historian aihepiireihin. Seuraavaksi esittelen tiiviisti väittelijät, joista monesta tuli 1800-luvun lopulla ja 1900-luvun alkupuolella merkittäviä yhteiskunnallisia tai kulttuurialan vaikuttajia. Mainituista 18 väittelijästä kuusi päätyi Helsingin yliopiston professoriksi, yhteensä neljälle eri tieteenalalle. Samoin kuusi heistä teki oppi-isänsä tavoin merkittävän poliittisen uran: joukossa on kansanedustajia ja muun muassa kaksi senaattoria, pääministeri ja ulkoministeri. Edelleen kuusi Palménin oppilaista päätyi merkittäviin oppikoulunopettajan tehtäviin, useat heistä opinahjojensa rehtoreiksi saakka. Osa teki uraa virkamiehinä, opettajina tai diplomaatteina.

Varhaismodernin ajan perustutkimusta

Palménin ohjauksessa tehtiin monipuolisesti varhaismodernin Ruotsin ja Suomen historiaan liittyvää tutkimusta. Vanhempaa Vaasa-kautta koskevia väitöksiä ilmestyi peräti viisi, ja niistä kolme kytkeytyi Palménin aktiivisesti tukemaan, mutta ennen kaikkea hänen oppilaansa Henry Biaudet'in (1869–1915) johtaman Vatikaanin arkistoaineistojen julkaisemiseen ja tutkimiseen keskittyneen tutkimusretkikunnan työhön. Biaudet oli aikanaan ensimmäisellä venäläistämiskaudella erotettu upseeri, joka opiskeli nopeasti ensin historian maisteriksi ja väitteli myöhemmin tohtoriksi. Muitakin Ruotsin ja Suomen yhteisen ajan aikakausia tutkittiin. Professori Palmén oli ensimmäinen Suomessa, joka aidosti pyrki kehittämään aitoja tutkimusprojekteja. Tällaisina voidaan pitää ennen kaikkea koulumiehinä kunnostautuneiden K. R. Melanderin (1858–1941) ja Artur Lindholmin (myöh. Kaukola) (1863–1914) laatimia väitöskirjoja, jotka muodostavat selkeän ajallisen jatkumon 1600-luvun alkupuolen Suomen historian keskeisiin kysymyksiin. Molemmat työt ovat edelleen faktarunsaautensa ansiosta käyttökelpoisia ja arvokkaita.

Pohjolan historiankirjoitus

[Tarkastele profiilia](#)

BLOGIARKISTO

[elokuuta 2023 \(1\)](#)

[kesäkuuta 2023 \(1\)](#)

[toukokuuta 2023 \(1\)](#)

[huhtikuuta 2023 \(1\)](#)

[maaliskuuta 2023 \(1\)](#)

[helmikuuta 2023 \(1\)](#)

[tammikuuta 2023 \(1\)](#)

[joulukuuta 2022 \(1\)](#)

[marraskuuta 2022 \(1\)](#)

[lokakuuta 2022 \(1\)](#)

[syyskuuta 2022 \(1\)](#)

[elokuuta 2022 \(1\)](#)

[kesäkuuta 2022 \(1\)](#)

[toukokuuta 2022 \(1\)](#)

[huhtikuuta 2022 \(1\)](#)

[maaliskuuta 2022 \(1\)](#)

[helmikuuta 2022 \(1\)](#)

[tammikuuta 2022 \(1\)](#)

[joulukuuta 2021 \(1\)](#)

[marraskuuta 2021 \(1\)](#)

[lokakuuta 2021 \(1\)](#)

[syyskuuta 2021 \(1\)](#)

[heinäkuuta 2021 \(1\)](#)

[kesäkuuta 2021 \(1\)](#)

TUNNISTEET

[1500-luku](#)

[1600-luku](#)

[1700-luku](#)

[1800-luku](#)

[1900-luku](#)

[1980-luku](#)

[aateli](#)

[aatelisto](#)

[Ahvenkoski](#)

[Aleksanteri I](#)

[Alpo Silander](#)

[Anders Josef Europaeus](#)

Nuori Helsingin yliopiston pohjoismaiden historian ja valtio-opin dosentti E. G. Palmén, kuvaajana Johannes Jaeger n. 1880–1883. Kuva: Historian kuvakokoelma, Museovirasto.

Palménin oppilaat tekivät perustutkimusta, sillä ennen heidän väitöskirjojaan monia Suomen historian kysymyksiä ei ollut lainkaan tutkittu tai ainakaan eri aikakausia ei ollut analysoitu monipuolisen empiirisen aineiston avulla. Julkaisuaikakauden arvostukset ja tutkimukselliset painopisteet näkyvät selkeästi väitöskirjojen otsikoista, jotka saattavat nykylukijan silmään kuulostaa varsin selvitysmäisiltä tai epäproblemaattisilta. Esimerkkeiksi käyvät vaikkapa Savonlinnan läänin oloista vuoteen 1571 (Hannes Gebhard, 1889), *Kuvaus Suomen oloista vuosina 1617–1634* (K. R. Melander, 1887) tai *Vanhan Suomen eli Viipurin läänin oloista 18:lla vuosisadalla* (Onni Hannikainen, 1888). Käytännössä kaikissa väitöstöissä oli väkevä taloushistoriallinen pohjavire, kuten näkyy esimerkiksi Anders Allardtin väitöskirjassa *Borgå läns sociala och ekonomiska förhållanden åren 1539–1571: akademisk afhandling* (1898) tai E. G. Palménin pikkuserkun Carl von Bonsdorffin teoksessa *Om donationerna och förläningarna samt frälseköpen i Finland under Drottning Kristinas regering* (1886). Tässä heijastuu Palménin osin luonnontieteellinen ote myös tilastotiedoilla operoimiseen ja kiinnostus kansantalouteen.

Palménin nuoret ja monipuoliset oppilaat

Palménin oppilaita tarkasteltaessa huomio kiinnittyy väistämättä siihen, että he väittelivät pääsääntöisesti hyvin nuorina. Peräti kaksi kolmesta oppilaista puolusti opinnäytettään ennen kuin olivat ehtineet täyttää edes kolmeakymmentä. Joukon kuopus oli Kuopion lyseon rehtorina myöhemmin uran tehnyt Onni Hannikainen (1865–1930), joka kirjoittautui yliopistoon keväällä 1882 ja väitteli tohtoriksi kuusi vuotta myöhemmin 23-vuotiaana. Väittelijöiden nestori, Porvoon lyseon rehtori Anders Allardt (1855–1942) oli tasan 20 vuotta vanhempi kateederille noustessaan.

Palmén kykeni motivoimaan monia oppilaitaan ilmeisen hyvin, vaikka häntä ei pidetty erityisen lempeänä opettajana eikä hänen vaatimustasonsakaan ollut matala. Esimerkiksi sopivat J. K. Paasikiven kokemukset Palménin opissa. Suomen tuleva presidentti oli aikanaan suunnitellut historian tutkijan uraa, mutta pro gradu -työn hyväksymiseen liittynyt professorin kahtena päivänä peräkkäin pitämä 2,5 tunnin suullinen tentti sai hänet hylkäämään ajatuksen ja siirtymään vähin äänin juridiikan pariin. Silti korjaamattomia traumoja Palménin tenttikäytännöistä ei Paasikivelle liene jäänyt, sillä hän säilyi historian ystävänä elämänsä loppuun saakka. Pikemminkin tutkimus- ja muistelmätietojen perusteella näyttää siltä, että Palmén kannusti oppilaitaan monipuolisesti ja suositteli heitä erilaisiin akateemisiin ja muihin vastuutehtäviin. Hän myös hyödynsi nuorempien kollegojensa osaamista esimerkiksi toimittamassaan suurtyössä *Oma Maa. Tietokirja Suomen kodeille. I–VI* (1905–1912), johon aikanaan kirjoitti moni hänen oppilaistaan.

Anders Lizelius
 arkistolaitos
 baltiansaksalaiset
 Edvard Rodhe
 Eino Jutikkala
 Emanuel Linderholm
 Ernst Gustaf Palmén
 Eva Österberg
 Fredrika Dorotea
 Gabriel Rein
 Heikki Ylikangas
 henkilöhistoria
 Henrik Gabriel Porthan
 Henrik Klaunpoika Horn
 Herman Lundström
 Herman Råbergh
 historia
 historiakulttuuri
 historiakuva
 historiallinen kriminologia
 historiankirjoitus
 historiografia
 Hjalmar Holmquist
 Horn-suku
 isoviha
 Itä-Suomi
 Jaakko Gummerus
 Johan Bilmark
 Johan Jakob Nordström
 Juhana-herttua
 Juho Rudolf Koskimies
 Kaarlo Blomstedt
 kansatiede
 Karjala
 Karl Adolf Appelberg
 kirkkohistoria
 konservointi
 kruunu
 kulttuurihistoria
 Kustaa IV Adolf
 Kuurinmaa
 lehdistö
 lehdistöhistoria
 lesket
 luonnonväriaineet
 maanluovutus
 maanomistus
 maataloushistoria
 maatilaperimys
 mahtivaltio
 Martti Ruuth
 Matthias Akiander
 mentaliteettien historia
 mentaliteettihistoria

Helsingin yliopiston historian professori, vapaaherra E. G. Palmén kesähuvilallaan Furuholmenissa 1890-luvun puolivälissä. Kuva: Historian kuvakokoelma, Museovirasto.

Historian ja lähialojen professorit, ensimmäiset historian naistohtorit ja tutkivat opettajat

Palménin oppilaista historiantutkijoina menestyneimpiin kuului edellä mainittu Carl von Bonsdorff (1862–1951), jonka kaupunkihistorialliset tutkimukset olivat aikanaan Pohjoismaissa uraauurtavia. Myöhemmin hän keskittyi ennen muuta autonomian Suomen alkuvaiheiden selvittämiseen laajoissa, mutta varsin usein laajoja lähdereferaatteja sisältäneissä teoksissaan. von Bonsdorff toimi ensin vuosina 1898–1915 Helsingin yliopiston Suomen, Venäjän ja Pohjoismaiden historian henkilökohtaisena ylimääräisenä professorina ja sittemmin vuodesta 1915 vuoteen 1927 Suomen ja Skandinavian historia professorina.

Historioitsijoista monipuolisin oli eittämättä Väinö Voionmaa (1869–1947, Wallin vuoteen 1906), joka laaja-alaisen ja kaikki keskeiset Suomen historian aikakaudet sisältäneen tuotantonsa lisäksi toimi lähes kolme vuosikymmentä sosialidemokraattisen puolueen kansanedustajana ja pari kertaa ministerinäkin. Helsingin yliopiston Pohjoismaiden historian henkilökohtainen ylimääräinen professori hän oli vuosina 1918–1936. Kolmas historianprofessoriksi yltänyt oli A. R. Cederberg (1885–1948), joka pitkän Viron kautensa jälkeen hoiti kauan viransijaisena professuureja, kunnes sai 1935 viimein vakinaisen tehtävän Helsingin yliopiston Suomen ja Skandinavian historian professorina, jota hän hoiti aina kuolemaansa saakka.

Useat akateemiselle tai muulle virkauralle ohjautuneista Palménin oppilaista päätyivät joko taloustieteen tai tilastotieteen alueille. Heihin kuuluivat ensinnä Hannes Gebhard (1864–1933), joka pian väittelynsä jälkeen luopui historiantutkimuksesta ja siirtyi kehittämään osuustoimintaa ja osallistui vahvasti myös torpparikysymyksen ratkaisuun. Myöhemmin hänestä tuli Helsingin yliopiston maanviljelyksen kansantalouden ja tilastotieteen ylimääräinen henkilökohtainen professori (1909–1927).

metodologia
 mikrohistoria
 muinaismuistohallinto
 muinaistutkimus
 museot
 nationalismi
 oikeushistoria
 papinlesket
 papisto
 perimyskäytännöt
 Pohjoismaat
 porvaristo
 rajat
 rauha
 rauhansopimukset
 rikoshistoria
 Ruotsi
 Ruotsin valtakunta
 sanomalehdet
 sota
 sotilasvaltio
 Suomen historia
 Suomen historiankirjoitus
 Suomen suuriruhtinaskunta
 Suomenkieliset Tieto-Sanomat
 Suomi
 suuri Pohjan sota
 sääty
 sääty-yhteiskunta
 Taalainmaa
 talonpoikainen vapaus
 talonpojat
 tilaperimys
 toimijuus
 torpat
 Turku
 Turun Akatemia
 Uudenkaupungin rauha
 vaate tutkimus
 vaatteet
 valtionarkeologit
 valtionrakennus
 valtiosääntö
 Vanha Suomi
 varhaismoderni aika
 Veli Verkko
 Venäjä
 verkatehdas
 veronkanto
 verotus
 Viipuri
 Viro
 vuorovaikutus
 väitöskirja

Ernst Nevanlinna (1873–1932, vuoteen 1906 Neovius) väitteli autonomisen Suomen raha-asioiden järjestämisestä vuonna 1899 ja toimi sittemmin sekä monissa suomalaisen puolueen ja kokoomuksen vastuutehtävissä. Historiantutkimuksesta kansantaloustieteen pariin siirtynyt Nevanlinna ehti toimia sekä Kauppakorkeakoulussa että Turun yliopiston kansantalouden vt. professorina ennen nimitystään Helsingin yliopiston finanssiopin professoriksi vuonna 1922. J. H. Vennola (1872–1938, aikaisemmin Karhu) puolestaan toimi Helsingin yliopiston kansantaloustieteen professorina kolmekymmentä vuotta aina kuolemaansa saakka, mutta hän sai enemmän mainetta vastaitenäistyneen Suomen politiikassa kuin varsinaisena alansa tutkimuksen edistäjänä.

väitöskirjat

väitösohjaaja

värit

värijärit

Paavo Korpisaari (1886–1950, vuoteen 1906 Roschier) väitteli Palménin ohjauksessa vuonna 1911 teoksella Suomen ulkomaankaupasta vuosina 1812–1825. Korpisaari oli aikanaan arvostettu pankki- ja liikemies, joka ehti yksityisen sektorin toimiansa lisäksi julkaisemaan laajasti erilaisista talouselämästä käsittelevistä aiheista. Hän toimi muutamia vuosia myös Kauppakorkeakoulun kauppaopin virkaatekevänä professori. Korpisaari väitteli, samoin kuin edellämainittu J. H. Vennola, kahdesti, sillä toinen väitös vuodelta 1915 oli otsikoituaan Talletuspankkien likviditeettiteoria ja se tehtiin nimenomaan Vennolan ohjauksessa.

Palménin oppilaista kaksi oli naisia. Ensimmäinen heistä oli Suomen ensimmäinen filosofian tohtoriksi väitellyt nainen, Tekla Hultin (1864–1943), jonka Suomen rautateollisuutta Ruotsin ajalla käsitellyt tutkimus hyväksyttiin vuonna 1896. Hultin oli merkittävä toimija venäläistämistä vastustaneessa naiskagaalissa ja myöhemmin aktiivinen kansanedustajana lähes parin vuosikymmenen ajan. Hän toimi pitkään toimittajana ja sittemmin hänet nimitettiin Tilastollisen päätoimiston toisen aktuaarin virkaan – tehtävään, johon vaadittiin anomuksesta tehty ”vapautus sukupuolesta”. Palmén ohjasi myös suojattinsa ja oppilaansa Henry Biaudet’in kanssa Liisi Karttusen väitöksen. Monipuolisen toimittaja-diplomaatti-uran tehnyt Karttunen tutki 1500-luvun jälkipuoliskolla Ruotsissakin toiminutta jesuiitta Antonio Possevinoa. Vuonna 1908 väitelleen Karttusen jälkeen seuraava naispuolinen historian tohtori saatiin vasta yli neljännesvuosisata myöhemmin, kun Lolo Krusius-Ahrenberg väitteli vuonna 1934 1800-luvun puolivälin Suomen suuriruhtinaskunnan aatehistoriasta. Tämän työn ohjasi Palménin oppilaisiin laskettava A. R. Cederberg.

Suuri osa E. G. Palménin ohjauksessa väitelleistä oppilaista jatkoi tavalla tai toisella tieteellistä toimintaa. Vain muutamille heistä väitöskirja jäi käytännössä lähes ainoaksi julkaisuksi. Monet olivat vuosikymmenien ajan vahvasti mukana kehittämässä ennen muuta historia-alan tietämystä omilla havainnoillaan. Edellä on jo mainittu useita tällaisia ahkeria julkaisijoita, ja heidän lisäksi mainittakoon raittiusliikkeessä energisesti vaikuttanut Viljo Hytönen.

Puolentusina opettajanuran tehneestä Palménin tohtorista tieteellisen julkaisutoiminnan alalla kunnostautuivat erityisesti professorin arvonimellä aikanaan kunnioitetut Helsingin normaalikoulun yliopettaja K. R. Melander ja Jyväskylän kasvatustieteellisen korkeakoulun ensimmäinen historian lehtori Sakari Kuusi (1884–1976, vuoteen 1905 saakka Granfelt), joiden molempien tuotanto on hämmästyttävän laaja ja monitahoinen. Kuusi oli väitellyt vuonna 1914 isojoasta Pohjanmaalla. Tuolloin Palmén oli ollut eläkkeellä jo jokusen vuoden, mutta jatkoi sekä tieteellistä toimintaansa että toimintaansa ensin Suomen autonomisen aseman puolustajana ja myöhemmin itsenäistyneen tasavallan kehittäjänä. Arvostettu professori menehtyi kuitenkin jo joulukuun alussa 1919, 70 vuoden ja yhden viikon iässä. Silti hänen merkityksensä suomalaiselle historiantutkimukselle on ollut suuri, mistä kertoo esimerkiksi maassamme yhä edelleen jatkuva varhempien aikojen monipuolinen talous- ja sosiaalishistoriallinen tutkimustyö.

Petri Karonen, Suomen historian professori, historian ja etnologian laitos, Jyväskylän yliopisto.

Liite. E. G. Palménin ohjauksessa laaditut väitöskirjat. Lähteet: Hirsu-hankkeen yhteydessä laaditut tietokannat; ylioppilasmatriikkelit; Suomen Historiallisen Seuran tutkijajäsenmatriikkeli.

Nimi ja elinvuodet	Väitöskirjan otsikko	Väitösvuosi ja yliopisto	Väitöksen aikakausi	Tehtävä, johon myöhemmin päätyi	Ohjaaja(t)

Bonsdorff, Carl von (1862–1951)	<i>Om donationerna och förläningarna samt frälseköpen i Finland under Drottning Kristinas regering</i>	1886, Helsingin yliopisto	1600-luku	professori	Danielson-Kalmari, J. R. & Palmén, E. G.
Melander, K. R. (1858–1941)	<i>Kuvaus Suomen oloista vuosina 1617–1634</i>	1887, Helsingin yliopisto	1600-luku	opettaja, lyseon lehtori ja Helsingin normaalikoulun yliopettaja	Palmén, E. G. & Danielson-Kalmari, J. R.
Hannikainen, Onni (1865–1930)	<i>Vanhan Suomen eli Viipurin läänin oloista 18:lla vuosisadalla</i>	1888, Helsingin yliopisto	1700-luku	opettaja, Kuopion lyseon rehtori	Danielson-Kalmari, J. R. & Palmén, E. G.
Gebhard, Hannes (1864–1933)	<i>Savonlinnan läänin oloista vuoteen 1571</i>	1889, Helsingin yliopisto	1500-luku	professori-poliitikko	Palmén, E. G.
Lindholm (myöh. Kaukola), Artur (1863–1914)	<i>Bidrag till kännedomen om Finlands ekonomiska tillstånd under tidskriftet 1634–1654</i>	1892, Helsingin yliopisto	1600-luku	opettaja; Mikkelin lyseon lehtori	Palmén, E. G. & Ruuth, J. W. & Bergman, E. W.
Voionmaa (ent. Wallin), Väinö (1869–1947)	<i>Suomen maantiet Ruotsin vallan aikana</i>	1893, Helsingin yliopisto	Useampi aikakausi	professori, poliitikko	Palmén, E. G. & Danielson-Kalmari, J. R.
Hultin, Tekla (1864–1943)	<i>Historiska upplysningar om bergshandteringen i Finland under svenska tiden</i>	1896, Helsingin yliopisto	Useampi aikakausi	virkamies, poliitikko, toimittaja	Palmén, E. G.
Allardt, Anders (1855–1942)	<i>Borgå läns sociala och ekonomiska förhållanden åren 1539–1571: akademisk afhandling</i>	1898, Helsingin yliopisto	1500-luku	opettaja, Porvoon ruotsinkielisen lyseon rehtori	Palmén, E. G.
Nevanlinna (aik. Neovius), Ernst (1873–1932)	<i>Suomen raha-asiain järjestäminen Porvoon valtiopäiviä lähinnä seuranneina vuosina</i>	1899, Helsingin yliopisto	1800-luku	professori-poliitikko	Palmén, E. G. & Danielson-Kalmari, J. R.
Vennola, J. H. (1872–1938)	<i>Pohjois-Suomen maalaisvarallisuus 16:lla ja 17:lla vuosisadalla</i>	1900, Helsingin yliopisto	Useampi aikakausi	professori, poliitikko	Palmén, E. G.
Biaudet, Henry (1869–1915)	<i>Le Saint-Siège et la Suède durant la seconde moitié du XVI:e siècle : études politiques: époque des relations non officielles 1570–1576</i>	1906, Helsingin yliopisto	1500-luku	toimittaja, tutkija	Palmén, E. G.
Karttunen, Liisi (1880–1957)	<i>Antonio Possevino, un diplomate pontifical au 16e siècle</i>	1908, Helsingin yliopisto	1500-luku	toimittaja, diplomaatti	Biaudet, Henri & Palmén, E. G.

Karttunen, K. I. (1883–1950)	<i>Jean III och Stefan Batory. Études sur les relations politiques entre la Suède et la Pologne de 1576 à 1581</i>	1911, Helsingin yliopisto	1500-luku	opettaja, Mikkelin lyseon rehtori, Turun lyseon vanhempi lehtori	Biaudet, Henri & Palmén, E. G.
Cederberg, A. R. (1885–1948)	<i>Pohjois-Karjalan kauppaolet 1721–1775</i>	1911, Helsingin yliopisto	1700-luku	professori	Palmén, E. G. & Vennola, J. H.
Korpisaari, Paavo (1886–1950)	<i>Suomen ulkomaankaupasta vuosina 1812–1825</i>	1911, Helsingin yliopisto	1800-luku	yritysjohdaja, poliitikko, tutkija	Palmén, E. G.
Hytönen, Viljo (1879–1937)	<i>Suomen palovienapolitiikka v. 1822–1866</i>	1912, Helsingin yliopisto	1800-luku	virkamies	Palmén, E. G. & Voionmaa, Väinö
Kuusi, Sakari (1884–1976)	<i>Isonjaon alkuvaiheet Pohjanmaalla</i>	1914, Helsingin yliopisto	1700-luku	opettaja, Jyväskylän kasvatustieteiden korkeakoulun historian lehtori	Palmén, E. G. & Suolahti, Gunnar & Kallio, Topi
Hanho, Juho Teofilus (1879–1960)	<i>Tutkimuksia Suomen metsätalouden historiasta 19. vuosisadalla. 1: Sahateollisuudesta ja sahantuotteiden viennistä 1840- ja 1850-luvuilla</i>	1915, Helsingin yliopisto	1800-luku	virkamies	Palmén, E. G. & Voionmaa, Väinö & Rauhala, K. W. & Laine, E.

Lähteet ja kirjallisuus

Tietokanta

Yhteinen menneisyys, erilaiset tulkinnat: Bibliometrinen ja kvalitatiivinen analyysi varhaismodernista Ruotsin valtakunnasta Ruotsin ja Suomen historiografiassa 1860–2020 (Hirsu) -hankkeen tiimoilta laaditut tietokannat, jotka tullaan aikanaan julkaisemaan JYX-julkaisuarkistossa.

Matrikelit

Suomen Historiallisen Seuran matrikkeli 1875–2007. Toim. Veli-Matti Autio. SKS 2007.

Ylioppilasmatrikkeli 1853–1899, <https://ylioppilasmatrikkeli.helsinki.fi/1853-1899/>.

Tutkimuskirjallisuus

Alanen, Aulis J., *Hannes Gebhard*. Kirjayhtymä 1964.

Garritzen, Elise, *Lähteiden lumoamat: Henry Biaudet, Liisi Karttunen ja suomalainen historiantutkimus Roomassa 1900-luvun alussa*. Bibliotheca Historica 130. SKS 2011.

Helen, Tapio: Biaudet, Henry. *Kansallisbiografia-verkkojulkaisu*. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997– (viitattu 19.6.2023).

Hoffman, Kai: Korpisaari, Paavo. *Kansallisbiografia-verkkojulkaisu*. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997– (viitattu 19.6.2023).

Kaarninen, Pekka: Voionmaa, Väinö. *Kansallisbiografia-verkkojulkaisu*. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997– (viitattu 19.6.2023).

Karonen, Petri, ”Varhaismodernin Ruotsin tutkijat: Ruotsin ja Suomen yhteistä menneisyyttä koskevan tutkimuksen päälinjojen, tutkimusalojen ja ohjaussuhteiden vertailu”, *Historiallinen aikakauskirja* 118:2 (2020), 152–165.

Karonen, Petri, Rähkä, Antti, ”Oma Maa -kirjasarja ja instituutioiden historia”. Teoksessa *Kansallisten instituutioiden muotoutuminen. Suomalainen historiakuva Oma Maa -kirjasarjassa 1900–1960*, toim. Petri Karonen & Antti Rähkä. Historiallisia Tutkimuksia 26, 9–28, 346–351, 408–451. SKS 2014.

Karonen, Petri, ”Historiantutkimuksen ja yhteiskunnan yli puolitoistavuosisatainen vuoropuhelu: resurssit, rakenteet ja tulokset”. Teoksessa *Tiede ja yhteiskunta. Suomen Historiallinen Seura ja historiantutkimus 1800-luvulta 2010-luvulle*, toim. Petri Karonen. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Toimituksia 1449, 13–41. SKS 2019.

Karonen, Petri, ”Historian väitöskirjojen aikakaudet, julkaisukielet ja väitösyliopistot 1850-luvulta 2010-luvun jälkipuoliskolle”. Teoksessa *Tiede ja yhteiskunta. Suomen Historiallinen Seura ja historiantutkimus 1800-luvulta 2010-luvulle*, toim. Petri Karonen. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Toimituksia 1449, 32–35. SKS 2019.

Laiho, Eija: Cederberg, Arno Rafael. *Kansallisbiografia-verkkajulkaisu*. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997– (viitattu 19.6.2023).

Lähtenmäki, Maria, *Väinö Voionmaa: Puolue- ja geopolitiikko*. Historiallisia tutkimuksia 264. SKS 2014.

Polvinen, Tuomo, Heikkilä, Hannu & Immonen, Hannu, *J. K. Paasikivi: Valtiomiehen elämäntyö. 1, 1870–1918*. WSOY 1989.

Sainio, Venla: Hultin, Tekla. *Kansallisbiografia-verkkajulkaisu*. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997– (viitattu 19.6.2023).

Sysiharju, Anna-Liisa: Gebhard, Hannes. *Kansallisbiografia-verkkajulkaisu*. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997– (viitattu 19.6.2023).

Tommila, Päiviö: Bonsdorff, Carl von. *Kansallisbiografia-verkkajulkaisu*. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997– (viitattu 19.6.2023).

Tommila, Päiviö, *Suomen historiankirjoitus: tutkimuksen historia*. WSOY 1989.

Vares, Vesa: Nevanlinna, Ernst. *Kansallisbiografia-verkkajulkaisu*. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997– (viitattu 25.6.2023).

Vares, Vesa: Vennola, Juho Heikki. *Kansallisbiografia-verkkajulkaisu*. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997– (viitattu 19.6.2023).

Väisänen, Maija: Karttunen, Liisi. *Kansallisbiografia-verkkajulkaisu*. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997– (viitattu 19.6.2023).

Väisänen, Maija: Palmén, Ernst Gustaf. *Kansallisbiografia-verkkajulkaisu*. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997– (viitattu 19.6.2023).

Pvm. 17.8.23

Tunnisteen: 1800-luku, 1900-luku, Ernst Gustaf Palmén, historiografia, Suomi, väitöskirjat

Etusivu

Vanhempi viesti

